

Broj: 03-02-1114/2026
Sarajevo, 17.07.2026. godine

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- Zastupnički dom -

**- Dom naroda -
gosp. Tomislav Martinović, predsjedatelj**

Poštovani,

Sukladno članku IV.B.3.7.c) (III) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa čl. 163., 164. i 165. Poslovnika Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 69/07, 2/08, 26/20 i 13/24) i sa čl. 155., 156. i 157. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/03, 21/09, 24/20 i 60/24), radi razmatranja i prihvatanja, dostavljam Vam **NACRT ZAKONA O ELEKTRONIČKOJ TRGOVINI**, koji je utvrdila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 71. sjednici, održanoj 16.07.2026. godine.

Nacrt zakona se dostavlja na službenim jezicima i pismima Federacije Bosne i Hercegovine u printanoj i elektronskoj formi (CD).

S poštovanjem,

Privitak:

- Nacrt zakona na hrvatskom jeziku (CD)
- Obrazac broj 1a
- Obrazac broj 2
- Obrazac IFP NE
- Izjava o usklađenosti
- Mišljenje Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, akt broj: 07-26-7-023-2/25 od 28.11.2025. godine

**Co: Federalno ministarstvo trgovine
gosp. Amir Hasičević, ministar**

Co: pred-ct

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA**

„EI“

NACRT

**ZAKON
O ELEKTRONIČKOJ TRGOVINI***

Sarajevo, srpanj 2026. godine

ZAKON O ELEKTRONIČKOJ TRGOVINI

I DIO – OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet zakona)

- (1) Ovim zakonom uređuju se uvjeti i način pružanja usluga informacijskog društva, obveze informiranja korisnika usluga, komercijalna poruka, pravila u svezi sklapanja ugovora u elektroničkom obliku, odgovornost pružatelja usluga informacijskog društva, obveze dostavnih službi, nadzor i upravne mjere, upravni i inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga zakona, kao i druga pitanja od značaja za obavljanje elektroničke trgovine na području Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija BiH).
- (2) Odredbe ovoga zakona ne primjenjuju se na: zaštitu podataka, oporezivanje, javnobilježničku djelatnost, zastupanje stranaka i zaštitu njihovih interesa pred sudovima, kao ni na igre na sreću sa novčanim ulozima, uključujući lutrijske igre, igre u kasinima, kladioničke igre i igre na sreću na automatima, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Članak 2. (Usklađivanje s pravnim aktima Europske unije)

Ovim se zakonom u zakonodavstvo Federacije BiH djelomično preuzima sljedeći akt Europske unije:

1. Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. godine o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini, Prečišćeni tekst od 17.02.2024.godine).

Članak 3. (Osnovni pojmovi)

Pojedini pojmovi, u smislu ovoga zakona, imaju sljedeće značenje:

- a) usluga informacijskog društva je usluga koja se uz naknadu pruža elektroničkim putem na individualni zahtjev korisnika, a posebno prodaja robe i usluga putem interneta, nuđenje podataka na internetu, oglašavanje putem interneta, elektronički pretraživači, te mogućnost traženja podataka i usluga koje se prenose elektroničkom mrežom, posreduju u pristupu mreži ili pohranjuju podatke korisnika,
- b) informacijsko društvo je društvo u kojem je stvaranje, distribucija, korišćenje i upravljanje informacijama uporabom informacijsko-komunikacijskih tehnologija značajna ekonomska, politička i kulturološka aktivnost, i u kojem se podrazumijeva masovna uporaba informacijsko-komunikacijskih tehnologija, a posebno interneta, kao instrumenta za postizanje boljih rezultata u gospodarskom, obrazovnom, upravnom i socijalnom sektoru i svim drugim sektorima društva,

- c) informacijski sustavi su uređena skupina različitih sastavnica, koje u međusobnoj suradnji obavljaju ulogu prikupljanja, obrade, čuvanja i izdavanja informacija i podataka. Komponente koje čine jedan informacijski sustav su: elektronički uređaji (hardver), programi (softver), ljudi i organizacije.
- d) informacijsko-komunikacijska tehnologija je generički pojam koji se odnosi na sve aspekte obrade, upravljanja i prijenosa informacija,
- e) pružatelj usluga informacijskog društva je svaka pravna ili fizička osoba koja pruža uslugu informacijskog društva, uključujući, ali ne ograničavajući se na trgovce i elektroničke platforme,
- f) korisnik usluge je svaka pravna ili fizička osoba koja, u poslovne ili druge namjene, koristi uslugu informacijskog društva, osobito s ciljem pronalaženja informacija ili omogućivanja dostupnosti informacija,
- g) potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u namjene koje nisu namijenjene njegovom zanimanju ni njegovoj poslovnoj aktivnosti,
- h) elektronička trgovina je vrsta prodaje na daljinu koja se ostvaruje na način da se roba, odnosno usluga nudi, naručuje i prodaje putem interneta,
- i) trgovac je pravna ili fizička osoba koja, samostalno ili putem posrednika, nudi, prodaje, posreduje u prodaji ili na drugi način obavlja komercijalne transakcije robe, usluga ili digitalnog sadržaja putem sredstava komunikacije na daljinu, uključujući internetske platforme, mobilne aplikacije i druge digitalne kanale,
- j) podatak je informacija, poruka i dokument sastavljen, poslan, primljen, zabilježen, uskladišten ili prikazan elektroničkim, optičkim ili sličnim sredstvom, uključujući, ali ne ograničavajući se na prijenos internetom, elektroničkom poštom i telefaksom,
- k) internet je javno dostupni globalni sustav međusobno povezanih računala, koji koriste grupu standardiziranih komunikacijskih protokola (ustanovljeni način, standard ili format prijenosa podataka), zajedno s informacijskim sadržajima i uslugama, koji na taj način povezanih računala mogu pružiti korisnicima robu i usluge,
- l) elektronička platforma (e-platforma) je digitalna infrastruktura, internetska stranica, mobilna aplikacija ili druga elektronička usluga koja omogućuje posredovanje u prodaji robe, usluga ili digitalnog sadržaja između trećih strana, uključujući trgovce. E-platforma može obuhvaćati:
 - 1. tržišne e-platforme – online servise koji omogućuju trećim osobama (trgovcima) da ponude i prodaju robu ili usluge korisnicima,
 - 2. posredničke e-platforme – servise koji omogućuju povezivanje korisnika radi sklapanja ugovora ili pružanja usluga (npr. platforme za iznajmljivanje, dostavu, rezervaciju smještaja i sl.),
 - 3. hibridne e-platforme – servise koji obavljaju vlastitu prodaju, ali istodobno omogućuju i trećim osobama da nude svoju robu ili usluge,
- m) društvena mreža je elektronička platforma koja svojim korisnicima omogućuje ne samo međusobnu komunikaciju i razmjenu informacija, već i promidžbu, prodaju i kupnju robe i usluga,
- n) dostavna služba je pravna ili fizička osoba, registrirana sukladno posebnim propisima, koja se bavi preuzimanjem, prijevozom i isporukom pošiljki, paketa, dokumenata ili robe od pošiljatelja do primatelja, uključujući, ali ne ograničavajući se na poštanske operatore, kurirske službe i logističke tvrtke,
- o) elektronički potpis je skup podataka u elektroničkom obliku koji su pridruženi ili su logički povezani s drugim podacima u elektroničkom obliku, a služe za

identificiranje potpisnika i autentičnost potpisanog elektroničkog dokumenta, sukladno posebnim propisima kojima se uređuje to područje,

- p) ugovori u elektroničkom obliku su ugovori koje pravne i fizičke osobe u potpunosti ili djelimično sklapaju, šalju, primaju, raskidaju, otkazuju, pristupaju i prikazuju elektroničkim putem koristeći elektronička, optička ili slična sredstva, uključujući, ali ne ograničavajući se na prijenos internetom,
- q) komercijalna poruka je poruka u bilo kojem obliku, oblikovana da promovira, izravno ili neizravno, robu, usluge ili ugled svake pravne ili fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost, izuzev podataka:
 - 1. koji omogućuju izravan pristup aktivnostima pravne ili fizičke osobe, uključujući sjedište ili adresu, naziv domene ili adrese elektroničke pošte,
 - 2. koji se odnose na robu, usluge ili ugled osobe, prikupljenih na neovisan način, naročito ako je to učinjeno bez razmatranja financijskih posljedica.

Članak 4. (Primjena propisa)

- (1) Pružatelj usluga informacijskog društva koji ima sjedište ili posluje na području Federacije BiH obavezan je postupati i pružati usluge sukladno ovom zakonu i drugim propisima Federacije BiH.
- (2) Odredbe ovoga zakona primjenjuju se na pružatelje usluga informacijskog društva koji obavljaju djelatnost elektroničke trgovine, registrirane sukladno posebnim propisima iz oblasti trgovine.
- (3) Odredbe ovoga zakona kojima se uređuju obveze i sankcije za pružatelja usluga informacijskog društva sukladno se primjenjuju i na osobe koje se bave pružanjem usluga informacijskog društva bez registracije kod nadležnog tijela.
- (4) Odredbe ovoga zakona ne primjenjuju se u područjima:
 - (a) autorskog prava i prava intelektualnog vlasništva,
 - (b) prometa lijekova, medicinskih i homeopatskih proizvoda,
 - (c) izdavanje elektroničkog novca,
 - (d) pravnu formu i valjanost ugovora kojima se stječu ili prenose prava na nekretninama,
 - (e) djelatnosti osiguravajućih društava,
 - (f) obveza iz potrošačkih ugovora,
 - (g) slobode ugovornih strana na izbor mjerodavnog prava.

Članak 5. (Registracija)

- (1) Pravna ili fizička osoba koja pruža uslugu informacijskog društva obavezna je, prije početka obavljanja djelatnosti, registrirati se kod nadležnog registarskog tijela, sukladno posebnim propisima kojima je regulirano područje registracije poslovnih subjekata, obrta i trgovine.
- (2) Ako je pravna ili fizička osoba već registrirana za obavljanje drugih srodnih djelatnosti, pružanje usluga informacijskog društva može obavljati na način da dopuni registraciju djelatnosti, bez obveze otvaranja posebne podružnice, izuzev ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

Članak 6.
(Sloboda pružanja usluga)

- (1) Pružanje usluga informacijskog društva se obavlja slobodno, sukladno ovom zakonu i dobrim poslovnim običajima, na način da se ne nanosi šteta drugim osobama ili općim interesima.
- (2) Za pružanje usluga informacijskog društva nije potrebna posebna dozvola ili odobrenje, niti smije biti uvjetovano bilo kojim drugim zahtjevom jednakog učinka.

Članak 7.
(Ograničenje slobode pružanja usluga na zahtjev ovlaštene osobe)

- (1) Vlada Federacije BiH može, izuzetno, poduzeti mjere za ograničenje slobode pružanja usluga informacijskog društva pružateljima usluga u Federaciji BiH, koji uzrokuje ili prijeti nanošenjem štete, a na zahtjev ovlaštene osobe ili osoba čija su prava povrijeđena, a za sljedeće namjene:
 - a) sprječavanja, istraživanja, otkrivanja i procesuiranja počinitelja kaznenih djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv svih oblika izazivanja mržnje zbog rase, spola, vjere ili nacionalnosti i povrede ljudskog dostojanstva pojedinca,
 - b) zaštite javnog zdravlja,
 - c) zaštite javne sigurnosti, uključujući obranu i nacionalnu sigurnost,
 - d) zaštite potrošača, uključujući investitora.
- (2) Mjere kojima se ograničava pružanje usluga informacijskog društva potrebno je ukinuti ili opozvati odmah nakon prestanka postojanja razloga radi kojih su određene, a na zahtjev ovlaštene osobe ili osoba čija su prava povrijeđena.

Članak 8.
(Rodno značenje izraza)

Izrazi koji se koriste u ovom zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se podjednako na muški i ženski rod.

Članak 9.
(Naziv i službeni jezik)

Pružatelj usluga informacijskog društva koji sukladno ovom zakonu korisnicima usluga isporučuje robu ili pruža usluge na području Federacije BiH, obvezan je da posluje na jednom od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini i da u pisanim dokumentima koristi poslovno ime i sjedište, ili skraćeno poslovno ime i sjedište, kako je upisan u odgovarajući registar.

Članak 10.
(Raspolaganje osobnim podacima korisnika usluga)

Pružatelj usluga informacijskog društva može obrađivati, koristiti i prenositi osobne podatke korisnika usluga isključivo sukladno propisima kojima je uređena zaštita osobnih podataka.

II DIO – OBVEZA INFORMIRANJA I KOMERCIJALNA PORUKA

Članak 11. (Obvezne informacije)

Pružatelj usluga informacijskog društva mora u obliku i na način koji je neposredno i stalno dostupan korisnicima usluga i nadležnim inspekcijskim tijelima, pružiti sljedeće informacije:

- a) naziv, pod kojim je upisan u odgovarajući registar, i adresu sjedišta,
- b) naziv i broj sudskog ili registra nadležnog tijela, u koji je upisan,
- c) identifikacijski broj poreznog obveznika i/ili PDV broj, ukoliko je porezni obveznik u sustavu PDV-a,
- d) ostale podatke o pružatelju usluga informacijskog društva na osnovu kojih korisnik usluga ili nadležna inspekcijska tijela mogu brzo i nesmetano stupiti s njim u vezu, uključujući telefonski broj i elektroničku adresu, putem koje je moguće ostvariti izravan kontakt,
- e) bitnim osobinama robe ili usluga (detaljan opis robe ili usluga, uključujući tehničke specifikacije, rok trajanja, garanciju i uvjete korišćenja),
- f) cijenama, uključujući poreze i eventualne dodatne troškove koji utječu na prikazanu cijenu,
- g) uvjetima i načinu plaćanja (dostupne metode plaćanja), rokovima i načinu dostave i prigovorima,
- h) postupku prigovaranja – način podnošenja prigovora i reklamacije, uključujući kontakte za podršku korisnicima usluga,
- i) pravo na odustanak od ugovora o prodaji, uključujući informaciju o tome tko snosi troškove povrata robe u slučaju odustanka od ugovora, kao i
- j) podatke o eventualnoj uporabi algoritama ili automatizovanih sustava za personalizaciju i rangiranje ponude proizvoda.

Članak 12. (Obveza isticanja podataka o registraciji)

- (1) Pružatelj usluga informacijskog društva koji robu ili usluge prodaje putem vlastite elektroničke platforme obavezan je na vidljivom i lako dostupnom mjestu istaknuti podatke o svojoj registraciji kod nadležnog tijela, uključujući najmanje naziv, sjedište, registarski broj i tijelo kod koga je izvršen upis.
- (2) Pružatelj usluga informacijskog društva koji robu ili usluge prodaje putem elektroničke platforme koja nije u njegovom vlasništvu obavezan je na vidljivom i lako dostupnom mjestu istaknuti podatke o svojoj registraciji iz stavka (1) ovoga članka.
- (3) Elektronička platforma obavezna je pružatelju usluga informacijskog društva omogućiti isticanje podataka iz stavka (1) ovoga članka na način koji je jasno uočljiv korisnicima usluga.

Članak 13. (Komerцијална порука)

Pružatelj usluga informacijskog društva obavezan je da osigura da svaki podatak iz komercijalne poruke, koji je dijelom ili u potpunosti usluga informacijskog društva, zadovoljava sljedeće uvjete:

- a) da je komercijalnu poruku moguće kao takvu jasno prepoznati u trenutku kada je korisnik usluge primi,
- b) da je osoba, u čije je ime sastavljena komercijalna poruka, moguće jasno identificirati,
- c) da svaki promotivni poziv za dostavljanje ponude iz komercijalne poruke, uključujući popuste i poklone, mora kao takav biti jasno identificiran i
- d) da uvjeti koji se moraju ispunjavati za dostavljanje ponude iz komercijalne poruke moraju biti lako dostupni, te predloženi u potpunosti, jasno i nedvojbeno.

Članak 14.
(Neželjene komercijalne poruke)

- (1) Slanje neželjenih komercijalnih poruka elektroničkom poštom ili drugim elektroničkim komunikacijskim sredstvima dozvoljeno je isključivo uz prethodni, izričit pristanak osobe kojoj je poruka namijenjena.
- (2) Pružatelj usluga informacijskog društva obavezan je osigurati da opoziv danog pristanka bude moguć u svakom trenutku, na jednostavan i besplatan način, te da se opoziv bez odlaganja uvaži.
- (3) Pružatelj usluga informacijskog društva obavezan je da redovno provjerava i prihvata opoziv pristanka koji upućuje osoba koja ne želi da prima takve komercijalne poruke.
- (4) Zabranjeno je slanje komercijalnih poruka uz prikrivanje ili lažno navođenje identiteta pošiljatelja, kao i uporaba obmanjujućih oznaka u naslovu ili sadržaju poruke.

III DIO - UGOVORI ZAKLJUČENI U ELEKTRONIČKOM OBLIKU

Članak 15.
(Forma i pravna valjanost ugovora)

- (1) Ugovor može biti sklopljen elektroničkim putem, odnosno u elektroničkom obliku, ako su ispunjeni opći uvjeti za njegovu punovažnost propisani posebnim propisima kojima se uređuje to područje.
- (2) Ponuda i prihvata ponude mogu se dati elektroničkim putem, odnosno u elektroničkom obliku.
- (3) Kada se elektronička poruka, odnosno elektronički oblik koristi kao sredstvo prilikom sklapanja ugovora, takvom ugovoru se ne može osporiti pravna valjanost, samo zbog toga što je sačinjen u obliku elektroničke poruke, odnosno u elektroničkom obliku.

Članak 16.
(Ugovori na koje se ne primjenjuje zakon)

Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na sljedeće ugovore:

- a) ugovori iz područja obiteljskog i nasljednog prava,
- b) ugovore o darivanju izuzev za koje je posebnim zakonom propisana pisana forma,
- c) ugovore o opterećenju i otuđenju imovine za koje je potrebno odobrenje nadležnih tijela koji se bave socijalnom zaštitom,

- d) ugovore o prijenosu prava vlasništva na nekretninama ili druge pravne poslove kojima se uređuju stvarna prava na nekretninama, osim ugovora o zakupu nekretnina,
- e) druge ugovore za koje je posebnim propisima propisano da se sastavljaju u obliku javnobilježničkog akta, odnosno isprave,
- f) ugovore i očitovanja volje davatelja garancije, ako je davatelj garancije lice koje djeluje izvan svoje trgovačke, poslovne ili profesionalne djelatnosti i
- g) na ugovore za koje je posebnim propisima predviđeno da se ne mogu sklopiti u elektroničkoj formi odnosno za koje je propisana pisana forma.

Članak 17. **(Supsidijarna primjena propisa)**

Ako ovim zakonom nije drugačije propisano, na pravne odnose nastale iz ili u svezi sa ugovorima zaključenim elektronskim putem ili u elektronskoj formi primjenjuju se opći propisi koji reguliraju ugovorne odnose.

Članak 18. **(Elektronički potpis)**

Kada se kao pretpostavka pravne valjanosti i sklapanja ugovora zahtijeva potpis osobe, smatra se da taj uvjet ispunjava elektronička poruka potpisana elektroničkim potpisom, sukladno posebnim propisima kojima se uređuje to područje.

Članak 19. **(Obvezne obavijesti prije sklapanja ugovora)**

- (1) Pružatelj usluga informacijskog društva obavezan je da korisniku usluga, prije sklapanja ugovora o pružanju usluga informacijskog društva, osigura na jasan, razumljiv i nedvojbjen način podatke i obavijesti o:
 - a) postupku koji se primjenjuje kod sklapanja ugovora,
 - b) ugovornim odredbama,
 - c) općim uvjetima poslovanja, ako su sastavni dio ugovora,
 - d) jezicima na kojima ugovor može biti sklopljen;
 - e) kodeksima ponašanja sukladno kojima postupaju pružatelji usluga informacijskog društva i kako se ti kodeksi mogu pregledati elektroničkim putem.
- (2) Pružatelj usluga informacijskog društva obavezan je da korisniku usluga, prije sklapanja ugovora o pružanju usluga informacijskog društva, osigura tehnička sredstva za prepoznavanje i ispravljanje pogrešnog unosa podataka u poruku, prije njezine predaje ili slanja.
- (3) Ugovorne strane koje nisu potrošači u međusobnim ugovornim odnosima mogu ugovoriti odstupanje od odredaba iz st. (1) i (2) ovog članka.
- (4) Odredbe st. (1), (2) i (3) ovog članka ne primjenjuju se na ugovore koji se sklapaju isključivo razmjenom elektroničke pošte, odnosno drugim oblikom osobne komunikacije ostvarene elektroničkim putem.

Članak 20.
(Dostupnost ugovora i općih uvjeta poslovanja)

Ugovorne odredbe i odredbe općih uvjeta poslovanja koje su sastavni dio ugovora sklopljenih u elektroničkom obliku moraju biti dostupne korisnicima usluga na način koji omogućuje njihovo pohranjivanje, ponovno korišćenje i reproduciranje.

Članak 21.
(Potvrda primitka)

- (1) Pružatelj usluga informacijskog društva obavezan je da, bez odgode, elektroničkim putem, posebnom elektroničkom porukom, potvrdi primitak elektroničke poruke koja sadrži ponudu ili prihvata ponude za sklapanje ugovora.
- (2) Posebna elektronička poruka, kojom se potvrđuje primitak, mora sadržavati sve bitne podatke, uključujući:
 - a) naziv naručene robe ili usluge,
 - b) ukupnu cijenu, uključujući sve poreze, manipulativne troškove i troškove isporuke,
 - c) rok isporuke,
 - d) informacije o pravu na odustanak i ostale obvezne podatke sukladno posebnim propisima iz područja zaštite potrošača.
- (3) Ugovorne strane, koje nisu potrošači, u međusobnim ugovornim odnosima mogu ugovoriti odstupanje od odredaba st. (1) i (2) ovoga članka.
- (4) Odredbe st. (1), (2) i (3) ovoga članka ne primjenjuju se na ugovore koji se sklapaju isključivo razmjenom elektroničke pošte, odnosno drugim oblikom osobne komunikacije ostvarene elektroničkim putem.

Članak 22.
(Vrijeme i mjesto sklapanja ugovora)

- (1) Ugovor u elektroničkom obliku smatra se sklopljenim onog trenutka kada ponuđač primi elektroničku poruku koja sadrži izjavu ponuđenog da prihvaća ponudu.
- (2) Ponuda i prihvata ponude, kao i druge izjave volje učinjene elektroničkim putem, smatraju se primljenim kada im osoba kojoj su upućene može pristupiti.
- (3) Ugovorne strane koje nisu potrošači u međusobnim ugovornim odnosima mogu ugovoriti odstupanje od odredbe stavka (2) ovoga članka.
- (4) Ugovor u elektroničkom obliku smatra se sklopljenim u mjestu obavljanja djelatnosti pružatelja usluga informacijskog društva.

IV DIO - ODGOVORNOST PRUŽATELJA USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA

Članak 23.
(Isključenje odgovornosti)

- (1) Kada se pružena usluga informacijskog društva sastoji od prijenosa komunikacijskom mrežom informacija dobijenih od korisnika usluge ili kada se ta usluga sastoji od omogućavanja pristupa komunikacijskoj mreži, pružatelj

usluga informacijskog društva nije odgovoran za sadržaj poslanih poruka i njezino upućivanje, ako nije:

- a) inicirao prijenos,
 - b) izvršio odabir podataka ili dokumenata koji se prijenose,
 - c) izabrao ili izmijenio podatke u sadržaju poruke ili dokumenata ili
 - d) odabrao primatelja prijenosa.
- (2) Prijenos poruka i pružanje pristupa porukama iz stavka (1) ovoga članka moraju biti obavljeni na način koji omogućuju automatsko, posredničko i privremeno pohranjivanje prenijetih poruka i u njima sadržanih podataka i moraju biti privremeno pohranjene samo u vremenskom razdoblju koje je nužno za prijenos poruka.

Članak 24. **(Privremeno pohranjivanje podataka (caching))**

Kada se pružena usluga informacijskog društva sastoji od prijenosa komunikacijskom mrežom informacija dobijenih od korisnika usluge ili kada se ta usluga sastoji od omogućavanja pristupa komunikacijskoj mreži, pružatelj usluga informacijskog društva nije odgovoran za automatsku, posredničku i privremenu pohranu, koja služi samo za učinkovitije oblikovanje prijenosa podataka koje su zatražili drugi korisnici usluge ako:

- a) ne mijenja podatke,
- b) uvažava uvjete za pristup podacima,
- c) postupa sukladno pravilima za ažuriranje podataka,
- d) postupa sukladno dopuštenoj primjeni tehnologija za prikupljanje podataka,
- e) žurno ukloni ili onemogućuje pristup podacima koje je pohranio odmah nakon saznanja da su podaci uklonjeni iz prijenosa putem mreže ili je onemogućen pristup do njih ili je sud ili drugo nadležno tijelo naredilo njihovo uklanjanje ili onemogućavanje pristupa.

Članak 25. **(Trajno pohranjivanje podataka (hosting))**

- (1) Pružatelj usluga informacijskog društva koji pohranjuje podatke koje je korisnik usluge dostavio, na zahtjev korisnika usluge, nije odgovoran za sadržaj pohranjenih podataka ako:
- a) nema saznanja i nije mogao znati za nedopuštenu radnju korisnika usluge ili sadržaj podataka,
 - b) odmah čim sazna ili postane svjestan da se radi o nedopuštenim radnjama ili podacima, ukloni ili onemogućuje pristup podacima.
- (2) Odredba stavka (1) ovoga članka ne primjenjuje se u slučajevima kada je korisnik usluge osoba koja je na bilo koji način ovisna od pružatelja usluge (primjerice: gospodarska društva koja imaju udjele jedni u drugima, gospodarska društva u kojima udio imaju iste fizičke osobe itd.).

Članak 26. **(Poveznice)**

Pružatelj usluga informacijskog društva koji posredstvom elektroničkog upućivanja omogućuje pristup trećim podacima, nije odgovoran za te informacije ako:

- a) nema saznanja i nije mogao znati za nedopuštenu radnju korisnika usluge ili sadržaj podataka u ovim informacijama,
- b) odmah čim sazna ili postane svjestan da se radi o nedopuštenim radnjama ili podacima, ukloni ili onemogući pristup podacima.

Članak 27.
(Obveza obavijesti)

- (1) Prilikom pružanja usluge informacijskog društva, pružatelj usluge informacijskog društva nije obavezan pregledavati podatke koje je pohranio, prenio ili učinio dostupnim, niti ispitivati okolnosti koje bi upućivale na nedopuštenu aktivnost korisnika usluge.
- (2) Pružatelj usluga informacijskog društva obavezan je odmah po saznanju obavijestiti nadležni organ ako utvrdi:
 - a) postojanje osnovane sumnje da korisnik usluge poduzima nedopuštene radnje uporabom njegove usluge,
 - b) postojanje osnovane sumnje da je korisnik njegove usluge dao nedopuštene podatke.
- (3) Pružatelj usluge informacijskog društva je obavezan, na temelju odgovarajućeg sudskog, odnosno upravnog akta, dostaviti sve podatke na osnovu kojih se provodi otkrivanje ili gonjenje počinitelja kaznenog djela, odnosno zaštita prava trećih osoba.

V DIO - DOSTAVNE SLUŽBE

Članak 28.
(Evidencija pošiljaka dostavnih službi)

- (1) Radi omogućavanja nadzora nad prometom robe i usluga u elektroničkoj trgovini i suzbijanja neovlašćenog obavljanja djelatnosti, dostavne službe obvezne su voditi evidenciju pošiljaka koje se odnose na promet robe i usluga ostvaren putem elektroničke trgovine na području Federacije BiH.
- (2) Evidencija iz stavka (1) ovoga članka sadrži podatke o pošiljatelju, primatelju, datumu primitka i uručenja pošiljke, iznosu otkupnine, načinu plaćanja i druge podatke potrebne za provedbu inspekcijskog nadzora, sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.
- (3) Dostavne službe obvezne su podatke iz evidencije iz stavka (1) ovoga članka, na zahtjev nadležnog tijela ili putem elektroničke razmjene podataka, učiniti dostupnim Federalnom ministarstvu trgovine i nadležnim inspekcijskim tijelima sukladno ovom zakonom.
- (4) Način vođenja evidencije, sadržaj i obujam podataka, tehničke standarde elektroničke razmjene podataka, rokove čuvanja podataka i druga pitanja od značaja za provođenje ovoga članka propisuje federalni ministar trgovine.

Članak 29.

(Raspolaganje novčanim sredstvima prikupljenim naplatom pouzećem)

- (1) Dostavne službe koje obavljaju naplatu pošiljaka pouzećem obvezne su voditi evidenciju o novčanim sredstvima prikupljenim po tom temelju, sukladno propisima kojima se uređuje područje računovodstva, sprječavanje pranja novca i financiranja terorističkih aktivnosti, fiskalizacija i unutarnji platni promet.
- (2) Dostavne službe su obvezne osigurati praćenje, evidentiranje i prijenos novčanih sredstava prikupljenih naplatom pouzećem na način koji omogućuje potpunu transparentnost transakcije i identifikaciju pošiljatelja, primatelja i pošiljke.
- (3) Novčana sredstva prikupljena naplatom pouzećem dostavna služba prenosi pošiljatelju putem transakcijskog računa ili na drugi način sukladno propisima kojima se uređuje unutarnji platni promet.
- (4) Način vođenja evidencije i sadržaj podataka iz ovoga članka propisuje federalni ministar trgovine, uz prethodno pribavljeno mišljenje federalnog ministarstva nadležnog za financije.

Članak 30.

(Evidencija putem Global Location Number (GLN) standarda)

- (1) Pružatelj usluga informacijskog društva u poslovanju može koristiti Global Location Number (GLN) ili drugi međunarodno priznati identifikacijski standard, radi jedinstvenog identificiranja svojih poslovnih lokacija i transakcija.
- (2) Dostavne službe, prilikom preuzimanja pošiljaka, mogu evidentirati GLN ili drugi identifikacijski broj pošiljatelja i prenijeti ga u Registar pošiljaka, ako je isti dodijeljen i korišćen od strane pružatelja usluga informacijskog društva.
- (3) Inspekcijska tijela mogu koristiti podatke iz stavka (2) ovoga članka radi identificiranja pružatelja usluga informacijskog društva i praćenja njihovih poslovnih aktivnosti u okviru svojih zakonskih nadležnosti.
- (4) Obrada i razmjena podataka iz ovoga članka mora biti sukladna posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka i ograničena isključivo na namjene iz stavka (3) ovoga članka.

Članak 31.

(Čuvanje osobnih podataka)

Dostavna služba obvezna je obrađivati i čuvati osobne podatke korisnika usluge isključivo u namjenu preuzimanja, transporta i isporuke robe, sukladno posebnim propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

VI DIO – PRUŽANJE USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA PUTEM ELEKTRONIČKE PLATFORME

Članak 32.

(Obvezna identifikacija pružatelja usluga informacijskog društva)

- (1) Elektronička platforma, uključujući društvene mreže, koja posreduje ili omogućuje prodaju robe ili usluga trećim osobama obvezna je omogućiti da su

osnovni podaci o pružatelju usluga informacijskog društva iz članka 11. ovoga zakona jasno, vidljivo i nedvojbeno navedeni na platformi.

- (2) Elektronička platforma, uključujući društvene mreže, je obvezna jasno označiti status pružatelja usluga informacijskog društva, naročito da li osoba koja nudi robu ili usluge nastupa kao registrovani pružatelj usluga informacijskog društva ili kao osoba koje obavlja djelatnost bez registracije kod nadležnog tijela.
- (3) Obrada i objava podataka o pružatelju usluga informacijskog društva mora biti sukladna posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka.

Članak 33.

(Odgovornost elektroničke platforme)

- (1) Elektronička platforma, uključujući društvene mreže, je obvezna uspostaviti funkcionalan i lako dostupan mehanizam za prijavu nezakonitih ili lažnih proizvoda i sadržaja, te iste ukloniti ili onemogućiti pristup bez nepotrebnog odlaganja, a najkasnije u roku od 48 sati od saznanja.
- (2) Ako elektronička platforma, uključujući društvene mreže, omogućuje plaćanja putem vlastitih sustava, obvezna je postupati sukladno posebnim propisima i standardima sigurnosti plaćanja kojima je uređeno to područje.
- (3) Elektronička platforma, uključujući društvene mreže, obvezna je jasno naznačiti svoju ulogu u transakciji (posrednik ili pružatelj usluga informacijskog društva), na način da korisnik usluga ne može biti doveden u zabludu u pogledu svojih prava.
- (4) Elektronička platforma, uključujući društvene mreže, je obvezna uspostaviti jasne i transparentne mehanizme za praćenje aktivnosti pružatelja usluga informacijskog društva, s ciljem osiguranja njihove usuglašenosti sa zakonom, pravilima platforme i pravima korisnika usluga.
- (5) Mehanizmi iz stavka (4) ovoga članka obuhvaćaju:
 - a) postupanje po pritužbama korisnika usluga, sukladno posebnim propisima kojima je uređeno to područje,
 - b) provjere identiteta i registracije pružatelja usluga informacijskog društva, sukladno ovom zakonu i posebnim propisima kojima je uređeno to područje,
 - c) postupanje po obavijestima o nepoštenim ili nezakonitim praksama.
- (6) Elektronička platforma, uključujući društvene mreže, je obvezna reagirati na osnovane pritužbe i obavijesti bez nepotrebnog odlaganja i poduzeti mjere kojima se otklanja povreda prava korisnika usluga ili drugih osoba, sukladno ovom zakonu i posebnim propisima kojima je uređeno to područje.
- (7) Ako pružatelj usluga informacijskog društva putem elektroničke platforme, uključujući društvene mreže, postupi protivno zakonu, pravilima platforme ili ponavlja nepoštene prakse, platforma je obvezna suspendirati ili ukloniti njegov profil, uz prethodnu obavijest pružatelju usluga informacijskog društva o razlozima i mogućnosti da se očituje, osim kada se radi o očito nezakonitim radnjama koje zahtijevaju žurno uklanjanje.
- (8) Elektronička platforma, uključujući društvene mreže, je obvezna osigurati jasan postupak žalbe pružatelju usluga informacijskog društva na odluke o suspenziji ili uklanjanju profila.

Članak 34.
(Obveza obavijesti o rizicima)

- (1) Ako elektronička platforma, uključujući društvene mreže, utvrdi ili postoji osnovana sumnja da pružatelj usluga informacijskog društva posluje protivno zakonu ili pravilima platforme, obvezna je bez nepotrebnog odgađanja obavijestiti nadležno tijelo i privremeno onemogućiti prodaju dok se sumnje ne razjasne.
- (2) Ako pružatelj usluga informacijskog društva ima sjedište izvan Bosne i Hercegovine, elektronička platforma, uključujući društvene mreže, obvezna je obavijestiti korisnike usluge o tome i upozoriti na moguće razlike u obimu i zaštiti njihovih prava.

VII DIO - PRUŽANJE USLUGA INFORMACIJSKOG DRUŠTVA PUTEM DRUŠTVENIH MREŽA

Članak 35.
(Pojam pružanja usluga informacijskog društva putem društvenih mreža)

- (1) Pružanjem usluga informacijskog društva putem društvenih mreža smatra se svaka ponuda, oglašavanje, prodaja ili posredovanje u prodaji robe ili usluga putem društvenih mreža, komunikacijskih aplikacija, platformi za razmjenu sadržaja i drugih digitalnih servisa koji omogućuju interaktivnu komunikaciju korisnika.
- (2) Pružateljem usluga informacijskog društva u smislu ovoga članka smatra se svaka fizička ili pravna osoba koja putem vlastitog profila, stranice, naloga ili drugog digitalnog kanala nudi, oglašava ili prodaje robu ili usluge uz naknadu ili s namjerom stjecanja dobiti, bez obzira na formalnu registraciju.
- (3) Osoba iz stavka (2) ovoga članka obvezna je jasno označiti da nastupa kao pružatelj usluga informacijskog društva i navesti podatke iz članka 11. ovoga zakona.

Članak 36.
(Status društvenih mreža u elektroničkoj trgovini)

- (1) Društvena mreža koja omogućuje korisnicima usluga funkcionalnost izravne kupovine, naručivanja ili plaćanja robe, usluga ili digitalnog sadržaja putem svojih tehničkih rješenja smatra se elektroničkom platformom i podliježe obvezama i odgovornostima propisanim ovim zakonom.
- (2) Društvena mreža koja omogućuje posredno oglašavanje, pregovaranje ili sklapanje ugovora o prodaji robe, usluga ili digitalnog sadržaja između korisnika usluga, putem privatnih poruka, komentara, poveznica ili drugih komunikacijskih funkcionalnosti, smatra se da posreduje u elektroničkoj trgovini i obvezna je osigurati da takve aktivnosti budu sukladne odredbama ovoga zakona o transparentnosti, identificiranju trgovaca i zaštiti potrošača i posebnim propisima koji uređuju područje trgovine i zaštite potrošača.
- (3) Društvena mreža iz st. (1) i (2) ovoga članka obvezna je uspostaviti mehanizam prijave i uklanjanja nezakonitog sadržaja, neregistriranih pružatelja usluga informacijskog društva i obmanjujućih ponuda, te surađivati s Federalnim

ministarstvom trgovine i nadležnim inspekcijskim tijelima u postupcima nadzora.

Članak 37.
(Primjena propisa o zaštiti osobnih podataka)

Obrada osobnih podataka u okviru elektroničke trgovine putem društvenih mreža i elektroničkih platformi mora biti sukladna posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka.

VIII DIO – NADZOR

Članak 38.
(Upravni i inspekcijski nadzor)

- (1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga zakona i propisa donesenih na temelju ovoga zakona obavlja Federalno ministarstvo trgovine.
- (2) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga zakona i propisa, donesenih na temelju ovoga zakona, obavljaju federalni tržišno, turističko-ugostiteljski inspektori i kantonalni, gradski i općinski tržišni inspektori, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno ovlašćenjima propisanim ovim zakonom i propisima kojim se uređuje inspekcijski nadzor.

Članak 39.
(Upravne mjere)

- (1) Nadležni tržišni inspektor će pružatelju usluga informacijskog društva rješenjem zabraniti obavljanje djelatnosti do otklanjanja nepravilnosti, utvrđenih nalazom inspektora, ako prilikom nadzora utvrdi:
 - a) da se djelatnost obavlja bez registracije iz članka 5. ovoga zakona,
 - b) ne postupi po mjerama naloženim rješenjem inspektora.
- (2) Žalba protiv rješenja iz stavka (1) ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.
- (3) Nakon što je rješenje o zabrani postalo ovršno, inspektor će utvrditi je li rješenje izvršeno te, ako nije izvršeno, bez odgode će pokrenuti postupak za njegovo izvršenje i donijeti zaključak o dopuštenju ovrhe po službenoj dužnosti.
- (4) Po otklanjanju nepravilnosti zbog kojih je izrečena zabrana obavljanja djelatnosti, nadležni inspektor će, bez odgode, rješenjem staviti van snage izrečenu mjeru zabrane.
- (5) Tržišni inspektor može, sukladno zakonu kojim se uređuje inspekcijski nadzor i propisima o prekršajima, privremeno osobama iz stavka (1) ovoga članka oduzeti robu i druge predmete koji su služili ili su bili namijenjeni za počinjenje prekršaja, do okončanja prekršajnog postupka.

IX DIO - PREKRŠAJNE I KAZNE NE ODREDBE

Članak 40.

- (1) Novčanom kaznom od 3.000 KM do 30.000 KM kaznit će se za prekršaj pravna osoba pružatelj usluga informacijskog društva, ako:
 - a) djelatnost obavlja bez registracije (članak 5. Zakona),

- b) ne pruži informacije sukladno članku 11. Zakona,
 - c) ne istakne podatke o registraciji sukladno članku 12. st. (1) i (2) Zakona,
 - d) korisniku usluga, prije sklapanja ugovora, ne osigura obavezne obavijesti ili ne osigura tehnička sredstva za prepoznavanje i ispravljanje pogrešnog unosa podataka u poruku, prije njezine predaje ili slanja (članak 19. st. (1) i (2) Zakona),
 - e) ne omogući dostupnost ugovornih odredbi i općih uvjeta poslovanja na način propisan člankom 20. Zakona,
 - f) ne obavijesti nadležno tijelo ili ne dostavi sve podatke sukladno članku 27. st. (2) i (3) Zakona,
 - g) postupa suprotno odredbi članka 35. stavak (3) Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 3.000 KM do 30.000 KM kazniće se pravno lice elektronička platforma, ako:
- a) ne omogući isticanje podataka o pružatelju usluga informacijskog društva (članak 12. stavak (3) Zakona),
 - b) ne omogući da su osnovni podaci o pružatelju usluga informacijskog društva iz članka 11. Zakona jasno, vidljivo i nedvojbeno navedeni na platformi ili jasno ne označi status pružatelja usluga informacijskog društva (članak 32. st. (1) i (2) Zakona),
 - c) postupi suprotno odredbi članka 33. Zakona,
 - d) ne obavijesti nadležno tijelo ili korisnika usluge o rizicima sukladno članku 34. Zakona,
 - e) ne uspostavi mehanizam prijave i uklanjanja nezakonitog sadržaja, neregistriranih pružatelja usluga informacijskog društva i obmanjujućih ponuda (članak 36. stavak (3) Zakona).
- (3) Novčanom kaznom od 3.000 KM do 30.000 KM kaznit će se pravna osoba dostavna služba, ako:
- a) ne vodi evidenciju pošiljaka za sve pošiljke koje se odnose na elektroničku trgovinu na području Federacije BiH (članak 28. stavak (1) Zakona),
 - b) ne evidentira novčana sredstva prikupljena naplatom pošiljaka pouzećem ili ne osiguraju praćenje, evidentiranje i prijenos novčanih sredstava prikupljenih naplatom pouzećem sukladno članku 29. Zakona,
- (4) Za prekršaj iz st. (1), (2) i (3) ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM odgovorna osoba u pravnoj osobi pružatelja usluga informacijskog društva, elektroničke platforme ili dostavne službe.
- (5) Ako prekršaj iz st. (1), (2) i (3) ovoga članka počini fizička osoba, pružatelj usluga informacijskog društva, elektroničke platforme ili dostavne službe kaznit će se novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM.

Članak 41.

- (1) Novčanom kaznom od 2.000 KM do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj pravna osoba pružatelj usluga informacijskog društva, ako:
- a) ne posluje na jednom od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini i ako u pisanim dokumentima ne koristi poslovno ime i sjedište, ili skraćeno poslovno ime i sjedište, kako je upisan u odgovarajući registar (članak 9. Zakona),
 - b) ne osigura da svaki podatak iz komercijalne poruke zadovoljava uvjete iz članka 13. Zakona,
 - c) postupi suprotno odredbi članka 14. Zakona,

- d) ne potvrdi primitak elektroničke poruke koja sadrži ponudu ili prihvata ponude za sklapanje ugovora ili ako posebna elektronička poruka kojom se potvrđuje primitak ne sadrži sve bitne podatke (članak 21. st. (1) i (2) Zakona),
 - e) ne obavi prijenos poruka, pružanje pristupa porukama ili privremeno pohranjivanje poruka i u njima sadržanih podataka na način propisan člankom 23. stavak (2) Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka (1) ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM odgovorna osoba u pravnoj osobi pružatelju usluga informacijskog društva.
 - (3) Ako prekršaj iz stavka (1) ovoga članka počinji fizička osoba, pružatelj usluga informacijskog društva, kaznit će se novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM.

Članak 42. (Ponovljeni prekršaj)

U slučaju ponovljenog prekršaja iz čl. 40. i 41. ovoga zakona, koji je počinjen od strane istog subjekta nadzora, počinitelju prekršaja se izriče novčana kazna u iznosu od najmanje dvostruke propisane minimalne kazne za taj prekršaj.

Članak 43. (Dodatni kriteriji za odmjerenje kazne)

Pored općih pravila o odmjerenju kazne za prekršaj, utvrđene zakonom kojim se uređuju prekršaji, prilikom određivanja visine kazne, uzimaju se u obzir i sljedeći kriteriji:

- a) priroda, obujam i trajanje prekršaja;
- b) mjere koje je počinitelj poduzeo kako bi ublažio ili otklonio štetu koju su korisnici usluga pretrpjeli;
- c) financijska dobit koju je počinitelj ostvario ili gubitci koje je izbjegao zbog povrede, ako su relevantni podaci dostupni.

X DIO - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 44. (Donošenje podzakonskih akata i dužnost usklađivanja)

- (1) Federalni ministar trgovine će donijeti podzakonske akte na temelju ovlaštenja iz ovoga zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona.
- (2) Pružatelji usluga informacijskog društva su dužni uskladiti rad i poslovanje sukladno ovom zakonu u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu propisa iz stavka (1) ovoga članka.

Članak 45. (Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

OBRAZLOŽENJE NACRTA ZAKONA O ELEKTRONIČKOJ TRGOVINI

I USTAVNI TEMELJ ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni temelj za donošenje Zakona o elektroničkoj trgovini sadržan je u članku III.1.točka c) koji je izmijenjen amandmanima VIII, LXXXIX i CVI, i članku IV.A.20.(1) j) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine prema kojima je u isključivoj nadležnosti Federacije BiH, između ostalog, utvrđivanje ekonomske politike, a Parlament Federacije BiH, uz ostale nadležnosti predviđene Ustavom, nadležan za donošenje zakona u obavljanju funkcija federalne vlasti.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Federalno ministarstvo trgovine, sukladno Zakonu o federalnim ministarstvima i drugim tijelima federalne uprave („Službene novine Federacije BiH“ br. 58/02, 19/03, 38/05, 2/06, 8/06, 61/06 i 48/11), obavlja upravne, stručne i druge poslove iz nadležnosti Federacije BiH koji se odnose na trgovinu, funkcioniranje jedinstvenoga tržišta, utjecaj gospodarskog sustava i ekonomske politike na tržište roba i usluga, odnose ponude i potražnje, cijene roba i usluga, zaštitu potrošača i druge poslove utvrđene zakonom.

Do donošenja Zakona o unutarnjoj trgovini („Službene novine Federacije BiH“, broj: 87/24) pozitivni pravni propisi u Federaciji BiH nisu prepoznavali elektroničku trgovinu kao zasebnu vrstu načina obavljanja trgovine, zbog čega su se pojavile određene devijacije uslijed pravno neuređenoga stanja u oblasti digitalnog poslovanja u Federaciji BiH. Zakonom o unutarnjoj trgovini definirano je što je to uopće elektronička trgovina, koji su njezini osnovni oblici i uvjeti za obavljanje iste. Zakonskim reguliranjem ovoga područja uspostavio se jasan pravni temelj za obavljanje elektroničke trgovine, koji je nužno nadograditi i znatno unaprijediti kroz donošenje posebnih propisa o elektroničkoj trgovini.

U suvremenom dobu, koje obilježava intenzivan razvoj informacijskih i komunikacijskih tehnologija, elektronička trgovina postala je jedan od najznačajnijih oblika gospodarske djelatnosti i razmjene dobara i usluga. Digitalizacija društva omogućila je da se mnogi procesi trgovačke djelatnosti odvijaju putem interneta ili nekim drugim sredstvom komunikacije na daljinu, bez potrebe za fizičkim kontaktom između kupaca i trgovaca. Ovaj oblik poslovanja donosi brojne prednosti, kao što su brža komunikacija, niži troškovi, šira dostupnost tržišta i učinkovitija razmjena informacija, ali istodobno stvara i niz novih pravnih, tehničkih i sigurnosnih izazova koje postojeći pozitivni pravni propisi ne mogu u potpunosti obuhvatiti. Zbog toga se javlja potreba za donošenjem posebnog propisa u Federaciji BiH, odnosno Zakona o elektroničkoj trgovini, kojim bi se sustavno uredili svi aspekti obavljanja djelatnosti trgovine u digitalnom okruženju. Takav zakon stvorio bi pravni okvir koji definira prava, obveze i odgovornosti svih sudionika u elektroničkoj trgovini, uvažavajući sve specifičnosti takvog načina obavljanja djelatnosti trgovine, čime bi se povećala pravna sigurnost i izgradilo povjerenje građana i gospodarskih subjekata u digitalne oblike poslovanja.

Poseban značaj Zakona o elektroničkoj trgovini ogleda se i u zaštiti korisnika usluga, jer su korisnici u online okruženju često izloženi riziku od nedovoljno jasnih informacija o pružatelju usluga informacijskog društva, uvjetima kupnje ili mogućnostima prigovora. Zakonom se propisuje obveza pružatelja usluga informacijskog društva da daju potpune i točne informacije o sebi i svojim proizvodima, kao i da korisnicima usluga bude omogućeno jednostavno odustajanje od kupnje. Nacrt zakona usuglašen je sa suvremenim standardima zaštite privatnosti i osobnih podataka, čime se korisnicima usluga osigurava veća kontrola nad njihovim podacima i zaštita od eventualnih zlouporaba.

Također, usvajanjem ovakvoga zakona omogućilo bi se usklađivanje domaćega pravnog okvira s međunarodnim standardima i pravnim praksama Europske unije, čime bi se olakšalo prekogranično poslovanje i unaprijedila konkurentnost domaćih gospodarskih subjekata na globalnom tržištu. Zakon o elektroničkoj trgovini doprinosi razvoju digitalne ekonomije, unapređenju poslovnih inovacija i jačanju konkurentnosti malih i srednjih poduzeća, koja bi uz niže troškove i jednostavniji pristup tržištu mogla učinkovitije poslovati. Uz to, omogućio bi korisnicima usluga veći izbor roba i usluga, bez obzira na njihovu zemljopisnu lokaciju, čime bi se potaknuo ravnomjerniji gospodarski razvoj i smanjile regionalne razlike, uz učinkovitiju zaštitu njihovih prava.

Digitalna transformacija u Federaciji BiH sve snažnije obuhvaća čitav sustav – od trgovaca fizičkih osoba koje se sve više zbog potreba tržišta i konkurentnosti okreću modelima online prodaje, do elektroničkih platformi koji konstantno ulažu u napredna rješenja, modele plaćanja, jačanje transparentnosti i sigurnosti online kupnje. Zakonskim reguliranjem ovoga područja uspostavlja se jasan pravni temelj za obavljanje elektroničke trgovine, što će u konačnici dovesti i do smanjenja tzv. „sive ekonomije“.

III USKLAĐENOST S PROPISIMA EUROPSKE UNIJE

Ovim se zakonom provodi usklađivanje sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. godine o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini).

IV OBRAZLOŽENJE ODREDBA ZAKONA

Općim odredbama Zakona (čl. 1. – 10.) uređuje se predmet zakona, propisuje se usklađivanje s pravnim aktima Europske unije, definiraju se pojmovi koji se koriste u ovom zakonu, propisano je na koga se primjenjuje propis i iznimke od primjene, te je propisana obveza registracije pružatelja usluga informacijskog društva. Propisuje se da se pružanje usluga informacijskog društva obavlja slobodno, sukladno ovom zakonu i dobrim poslovnim običajima, na način da se ne nanosi šteta drugim osobama ili općim interesima, te se propisuju uvjeti za ograničavanje slobode pružanja usluga.

Nadalje, propisuje se da izrazi koji se koriste u ovom zakonu, a imaju rodno značenje, odnose podjednako na muški i ženski rod, obveza poslovanja pružatelja usluga informacijskog društva na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, kao i obveza korišćenja poslovnog imena i sjedišta onako kako je upisan u odgovarajući

registar. Člankom 10. propisan je način raspolaganja osobnim podacima korisnika usluga.

U II dijelu, koji se odnosi na obvezu informiranja i komercijalnu poruku (čl. 11. – 14.) propisane su obvezne informacije koje je pružatelj usluga informacijskog društva obavezan pružiti korisnicima usluga i inspekcijskim tijelima, obveza isticanja podataka o registraciji, uvjete koje mora zadovoljiti podatak iz komercijalne poruke i način slanja i postupanje s neželjenom komercijalnom porukom.

U III dijelu, koji se odnosi na ugovore sklopljene u elektroničkom obliku (čl. 15. – 22.) normira se forma i pravna valjanost ugovora u elektroničkom obliku, propisuju ugovori na koje se ne primjenjuje ovaj zakon, regulirana je supsidijarna primjena propisa, te je propisano da kada se kao pretpostavka pravne valjanosti i sklapanja ugovora zahtijeva potpis osobe, smatra se da taj uvjet zadovoljava elektronička poruka potpisana elektroničkim potpisom, sukladno posebnim propisima. Članak 19. propisuje obvezne obavijesti prije sklapanja ugovora, dok članak 20. propisuje da ugovorne odredbe i odredbe općih uvjeta poslovanja koje su sastavni dio ugovora sklopljenih u elektroničkom obliku moraju biti dostupne korisnicima usluga na način koji omogućava njihovo pohranjivanje, ponovno korištenje i reproduciranje. Nadalje, propisan je način potvrde prijema elektroničke poruke koja sadrži ponudu ili prihvrat ponude za sklapanje ugovora i propisano je mjesto i vrijeme sklapanja ugovora, tj. što se uzima kao mjesto i trenutak sklapanja ugovora.

IV dio zakona uređuje pitanje odgovornosti pružatelja usluga informacijskog društva (čl. 23. – 27.). Članak 23. propisuje uvjete za isključenje odgovornosti pružatelja usluga informacijskog društva. Nadalje su propisana pravila u svezi s privremenim pohranjivanjem podataka (caching), trajnim pohranjivanjem podataka (hosting), postupanje s linkovima i obvezne obavijesti.

U V dijelu, koji se odnosi na dostavne službe (čl. 28. – 31.), predviđeno je uspostavljanje i način vođenja evidencije pošiljaka dostavnih službi, pravila u svezi s polaganjem prikupljenog novca od naplate pouzecem, evidencija putem Global Location Number (GLN) standarda te pravila u svezi s čuvanjem osobnih podataka od strane dostavnih službi.

Pružanje usluga informacijskog društva putem elektroničke platforme regulirano je u VI dijelu Nacrta zakona (čl. 32. – 34.), te je propisana obveza identifikacije pružatelja usluga informacijskog društva na elektroničkoj platformi, odgovornost elektroničke platforme i obvezne obavijesti o rizicima koje je elektronička platforma dužna slati.

U VII dijelu, koji se odnosi na pružanje usluga informacijskog društva putem društvenih mreža (čl. 35. – 37.) propisan je pojam pružanja usluga informacijskog društva putem društvenih mreža, potom je propisan status društvenih mreža u elektroničkoj trgovini i primjena propisa o zaštiti osobnih podataka.

VIII dio Zakona se odnosi na nadzor (čl. 38. – 39.). Člankom 38. propisuje se da upravni nadzor nad primjenom ovoga zakona i propisa donesenih na temelju ovoga zakona obavlja Federalno ministarstvo trgovine, a inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga zakona i propisa donesenih na temelju ovoga zakona vrše federalni tržišno, turističko-ugostiteljski inspektori i kantonalni, gradski i općinski tržišni inspektori, svaki

u okviru svoje nadležnosti, sukladno ovlastima propisanim ovim zakonom i propisima kojima se uređuje inspekcijski nadzor.

U IX dijelu, koji se odnosi na prekršajne i kaznene odredbe (čl. 40. – 43.) propisane su novčane kazne za nepoštivanje obveza iz ovoga zakona, koje su usuglašene sa Zakonom o prekršajima, kao i da se u slučaju ponovljenog prekršaja, koji je učinjen od strane istog subjekta nadzora, počinitelju prekršaja izriče novčana kazna od najmanje dvostruke propisane minimalne kazne za taj prekršaj, te su propisani dodatni kriteriji za odmjeravanje kazne.

U X dijelu koji se odnosi na prijelazne i završne odredbe (čl. 44. – 45.) propisani su rokovi za donošenje podzakonskih akata i dužnost usklađivanja rada i poslovanja pružatelja usluga informacijskog društva u skladu sa odredbama zakona, te da zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenim novinama Federacije BiH“.

V FINACIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u proračunu Federacije BiH.